

неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, в настоящия състав на пето отделение, след като прецени данните по делото и доводите на страните, приема за установено следното: Касационната жалба е подадена от надлежна страна, против подлежащ на оспорване съдебен акт, който е неблагоприятен за нея, както и в рамките на преклузивния срок по чл. 211 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е събрал относимите за спора доказателства, който е обсъдил и вярно и точно е установил фактите по спора, като по фактическите установявания не се спори.

Приел е за установено, че административното производство е започнало с подаването на заявление за достъп до обществена информация с вх. № 06-2-001-3100/4 от 09.02.2017 г. до изпълнителния директор на ДФЗ от О. Георгиев, журналист. В заявлението е поискано предоставянето на информация относно класирането на общинските проекти по подмярка 7.2 "Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малка по мащаби инфраструктура" от мярка 7 "Основни услуги и обновяване на селата и селските райони" от Програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2014-2020 към дата 05.02.2017 г., а ако е налице промяна след посочената дата да се предостави и новото класиране. С оспореното решение, предмет на контрола за законосъобразност, изпълнителният директор на ДФЗ е приел, че поисканата информация няма характер на обществена по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, тъй като класирането на общините само по себе си не може да формира представа у гражданите как ДФЗ изпълнява своите функции. Класирането се извършва по нормативно разписани критерии и при спазване на дадените указания за подбор от Управляващия орган на ПРСР.

При тези данни, решаващият съд от правна страна е приел, че оспореният отказ е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, но е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон.

Съдът е посочил, че информацията, която се търси е създадена и съхранявана от ДФЗ, който е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Същата има характер на обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, като отказът мотивиран само с довода, че търсената информация не е обществена е незаконосъобразен. Посочил е също така, че преписката следва да бъде върната за ново произнасяне, като при новото разглеждане на заявлението задълженият субект се произнесе в насока, че търсената информация е обществена. Съдът е посочил, че органът трябва да изследва обстоятелствата относно характера на търсената информация, дали представлява търговска тайна, засяга ли и дали е налице необходимост от съгласие на трето лице за предоставянето ѝ, като в този случай се изследва наличието на надделяващ обществен интерес. По тези съображения е постановил отмяна на отказа за достъп до обществена информация, обективиран в решение № 03-РД/481 от 13.02.2017 г. на изпълнителния директор на ДФЗ.

Така постановеното решение е правилно.

АССГ е приложил правилно материалния закон като е приел, че исканата информация е обществена. Съгласно чл. 2, ал. 1 и 2 от ЗДОИ обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти, независимо от вида на нейния материален носител. Правилно в случая е прието, че са налице и двата елемента от фактическия състав на нормата. Исканата информация относно класирането на общинските проекти по програма, финансирана със средства от Европейския съюз е относима към обществения

живот, касае разходването на публични средства и несъмнено има характер на обществена информация. Същата е свързана с актовете на ДФЗ като орган, натоварен със специални компетенции и достъпът до нея е свободен независимо от формата - официална или служебна по смисъла на чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ. Налице е и втория елемент от фактическия състав - предоставянето на информация ще даде възможност на заявителя да си състави мнение относно дейността на задължения субект. Не може да се приеме твърдението на административния орган, че класирането само по себе си, не може да даде възможност за съставяне на мнение относно дейността на задължения субект, което е изразено в оспорения акт, поддържано е пред първоинстанционния съд, а понастоящем се поддържа и като касационно отменително основание за неправилно приложение на материалния закон.

Класирането, както сам посочва касаторът, се извършва по нормативни правила, като от него могат да бъдат извлечени изводи за спазването на същите, на приложимите критерии за оценка, от анализа на класираните проекти и сравнението между тях могат да бъдат направени изводи за дейността на задължения субект по отношение изразходването на публичните средства.

Правилно съдът е приел, че не е налице единственото посочено основание за отказ - липса на обществен характер на исканата информация.

Правилно също така съдът е приел, че преписката следва да бъде върната за ново произнасяне, като няма основание за корекция на мотивите. Съдът е дал указания на административния орган, че търсената информация е обществена, като по принцип е посочил, че при наличие на каквато и да е хипотеза за отказ, органът дължи изрично произнасяне, но не е указал, в случая да са налице хипотези на защитена информация поради търговска тайна или други основания по чл. 37, във вр. с чл. 7 и чл. 13 от ЗДОИ. Постановеното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Ответникът по касация не претендира разности и такива не следва да бъдат присъдени. По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4529 от 05.07.2017 г., постановено по адм. дело № 2609/2017 г. на Административен съд - София-град (АССГ), Второ отделение, 52 състав.

Решението не подлежи на обжалване.